

מַטּוֹלָה

רחוב אחד גבוני כעון דבשת הגמל, מרוץ בידי הטבע,
אבניים, מהן חלקות ומהן מחודדות, בולטות יותר ובולטות
פחות, ואחת מהן הייתה חלקה ישרה, אהבתיה במינוח
ולימים, כשהיינו מהלכים רוב ימות השנה יחפים, לא פשחי
עליה ולא יתרתני על חלקളותה.

שתי שורות בתים חסופים ללא עץ או צמח כלשהו, משני
עברי הרחוב — כך נראית מטולה היושבת על גבולות הצפר
ニ של ארץ-ישראל.

כאربעים בתיאב, רובם אקרים ומיועטים עובדי ציבור, היוו
את אוכלוסيتها של המושבה. בשורת הבתים המזרחיים היו
כמה מבני ציבור: בית-הכנסת ובצמוד לו בית-הספר, בית
המורה, בית הרופא ומרפאה צמודה לו, בית הפקידות ואפילו
חנות המכולת של פאליק בלסקי הייתה באותה שורה בתים.
ممול, היו רק בתים אקרים ופרט לשלווה מהם שהיו גדר
לים יותר, היו כולם בני שני חדרים ומטבח. החצר עמדה
לשירותה של המשפחה בכל מה שחשר לה בבית.

הಚרות — מוקפות היו חומה שסגרה על המושבה מכל
עברייה למעט שני קצוות הרחוב. בשולי החצר היה חדר אשר